

En tot slot: bij dit alles is het niet nodig de Vaderlandse Geschiedenis te mijden als een ernstige ziekte! Waarom daarvan niet een beknopt overzicht, zodat de groei van België en Nederland, de relaties tussen beide landen, etc. eens beter belicht worden?

Mij dunkt dat dit alles toch wel uitvoerbaar moet zijn, hoe idealistisch het misschien ook moge klinken. Wellicht zou het goed zijn hierbij voor Gymnasium- β een soortgelijke examen-regeling te treffen als voor HBS.-B: alsnog examen wanneer niet gedurende het jaar gemiddeld een zes wordt behaald! Een zekere dwang zal voor sommige geesten toch altijd nodig blijken. De leerlingen kunnen verder op hun mondeling examen vijf tot zeven onderwerpen naar hun keuze overleggen.

Van de leraar eist dit alles een grotere inspanning en meer voorbereiding, ongetwijfeld. Hij zal er echter geestelijk fris door blijven, lijkt het mij.

Misschien mag ik nog eens van collega's gedachten horen? Laten zij dan ons orgaan *Kleio* tot tolk daarvan maken.

DR. B. A. VERMASEREN

Europa en het geschiedenisonderwijs

Van 8-12 jan. jl. organiseerde het Europese Centrum van de Cultuur in Genève in Brussel studiedagen, gewijd aan de vraag, welke bijdrage het geschiedenisonderwijs zou kunnen leveren bij de bevordering van het „Civisme Européen”.

Namens de V.G.N. namen daaraan deel Dr. J. G. van der Valk en Dr. M. van der Vorst. Tot onze spijt was het artikel, dat 6 blz. van ons orgaan in zou nemen – niet zò te bekorten, dat het zeer waardevolle verslag in dit nummer tot zijn recht zou komen. De Redactie hoopt aan het Bestuur der V.G.N. enkele suggesties te doen, dat belangstellenden kennis kunnen nemen van de ervaringen van de afgevaardigden der V.G.N.

Hoewel de genoemde heren kritisch stonden tegenover de opzet van de studiedagen, hadden zij waardering voor de wijze, waarop het Europese Centrum de raad en de eventuele hulp vroeg van de geschiedenisleraren om het Centrum te assisteren bij zijn taak om de Europese bewustwording van de komende generatie te bevorderen.

Niet duidelijk werd wat er onder Civisme Européen werd verstaan: nu eens was dat Europese burgerzin, dan weer Europese burgerschapskunde. Het ligt voor de hand dat de nadruk viel op het hedendaags gebeuren. Juist echter zijn er in de geschiedenis aanknopingspunten in het verleden te vinden, waardoor het heden in een groter verband kan worden geplaatst.

Het belangrijke van de studiedagen lag zeker ook in de toepassing van het besprokene in lessen op Brusselse scholen. Maar daarover kunnen onze afgevaardigden misschien mondeling nog eens vertellen.